

dens Plads paa Finansloven. Jeg ønsker, at den skal blive staaende, hvor den stod, eller maaske nok flyttes over paa § 21, men i alt Fald blive staaende som et samlet Beløb, medens Folketinget ønsker, at en Del af Beløbet skal overføres paa Universitetets Budget og administreres derfra, nemlig Beløbet til Administration, Lokale o. s. v. Jeg finder denne Postering ubegrundet, thi i Virkeligheden har denne Institution jo kun Navn til fælles med Universitetet. Og jeg finder Forandringen upraktisk, fordi man ikke, navnlig paa dette Stadium, kan skille de to Beløb ad; man kan ikke vide, hvor meget der forholdsvis skal gaa til Administrationen. Særlig har jeg dog sat mig derimod, fordi Universitetet selv har været imod denne Postering, ingenlunde fordi Universitetet ikke ønsker denne Sag fremmet, men fordi Sagen endnu er saa ny og uprøvet, at man ikke har ønsket at have Ansvaret for den i det fulde Maal, men vil faa det, naar man overfører Beløbet paa Universitetets Budget. Jeg har derfor fastholdt mit Standpunkt, og hvis der blev Tale om at sende Finansloven tilbage til det andet Ting, maatte jeg bede det høje Ting om at slutte sig til Ministeriets Standpunkt. Men paa den anden Side er Spørgsmaalet for lille til, at man af den Grund skulde faa en Differens paa Finansloven, hvad jeg heller ikke vilde ønske af dette høje Ting. I øvrigt har jeg, som sagt, ikke noget at indvende, men maa bede det høje Ting om at stemme for mit Budget, som det er.

Indenrigsministeren (Bramsen): Der er paa mit Budget et enkelt Punkt, § 27 III. Nr. 11, hvor man i det andet Ting har foretaget en Ændring i et af mit stillet Forslag om et Laan til Amtmandsembedet i Holbæk. Jeg havde stillet Forslag om et Laan paa 40,000 Kr. til 4 pCt. Rente og med $\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Afdrag, hvilket svarer til en Amortisation i omtrent 56 Aar. Denne Afdragspligt har man i det andet Ting forandret til at skulle udgøre $1\frac{1}{2}$ pCt., hvilket svarer til en Amortisationstid af 33 Aar, og det er dermed jeg ikke har kunnet erklære mig tilfreds. Især har jeg ment det nødvendigt at ud-

tale mig imod Begrundelsen af den Forordning, man saaledes har opstillet. Sagen er den, at Holbæk Amtmand vist nu er den eneste Amtmand her i Landet, som er nødsaget til at søge en Embedsbolig ved Leje, og det har ikke været muligt for de tidligere Amtmænd at finde en anden Bolig i Holbæk end den nuværende, som betingede en Leje af 1,800 Kr. Deraf har Amtsraadet godtgjort et Beløb af 200 Kr. aarlig, saaledes at de tidligere Amtmænd og den nuværende have maattet betale 1,600 Kr. i Husleje, uagtet der jo kun er tilstaaet dem en Huslejegodtgørelse af 1,200 Kr. Nu har Folketingets Ræsonnement været dette: Eftersom Amtmanden i Holbæk for Tiden ikke kan finde nogen Bolig uden at tabe 400 Kr., som han kommer til at betale mere end det, Staten godtgør ham for Bolig, saa mene vi, at han ogsaa fremtidig skal betale 1,600 Kr., altsaa 400 Kr. mere end det bevilgede Beløb; der er ikke nogen Grund for ham til at faa en Besparelse deri, fordi der bliver bygget ham en Bolig, eller fordi Embedet laaner den fornødne Sum fra Statens Side. Det er dette Ræsonnement, jeg finder urigtigt, men jeg finder ogsaa, at den Afdragspligt, som paalægges Embedet, af $1\frac{1}{2}$ pCt., svarende til 600 Kr. om Aaret, ogsaa paa en anden Maade ikke viser sig rigtig, eftersom det dog vilde føre til, at efter 33 Aar vilde den til den Tid værende Amtmand komme til at bo 600 Kr. billigere end den nuværende Amtmand og hans første og nærmeste Efterfølgere. Man siger, at $5\frac{1}{2}$ pCt. af 40,000 Kr. er 2,200 Kr., Amtmanden i Holbæk vil kunne udleje, hvad han ogsaa har Løfte om, til Amtsraad og Skoleraad en Del af den projekterede Ejendom for 600 Kr. Derefter vil hans Husleje ikke blive større, end den nu er, nemlig 1,600 Kr. Det er imidlertid ikke rigtigt, at den ikke vil blive større end 1,600 Kr., thi han vil tillige have at betale Skatter og Vedligeholdelse, hvilke Udgifter han ikke har ved den af ham nu lejede Bolig. Jeg har gjort opmærksom paa dette, og har ment, at naar et Amtmandsembede søgte et Laan hos Staten, var det i den Forventning, at Staten vilde give Amtmanden i alt Fald lige saa gode Betingelser, som han kunde